

OVERZICHT VAN DE ORGANISATIE VAN JEHOVAH'S GETUIGEN

Toestand dd. 1980

Marc Verhoeven

1) Aan de top heb je het “besturend lichaam”. Het bestaat uit 16 leden (in 1980; voorheen 18 leden), waaronder de president van de wettelijke corporatie (te onderscheiden van de religieuze corporatie). Bij die 16 leden is er jaarlijks een roulatie van het voorzitterschap. Een roulatie in alfabetische orde. Deze 16 vormen de kern van een grotere groep eersterangs Jehovah's getuigen: de “beleidvolle slaaf-klasse”, of: “de gezalfden”. Zij hebben een “roeping” van vóór 1935 (behoudens een miniem aantal uitzonderingen nà 1935). Het aantal “beleidvolle slaven” (zie Mt. 24:45, 46) bedroeg in 1980 het getal van 9564 leden en dit vermindert jaarlijks, omdat er sommigen afsterven en geen nieuwe “gezalfden” bijkomen.

In de wettelijke corporatie heb je een gekozen president. Traditiegetrouw is dat een permanente aanstelling. Sinds 22 juni 1977 is dat president F.W. Franz. De vorige president heette Nathan H. Knorr. Deze is overleden op 8 juni 1977. Daarvoor was het president J.F. Rutherford, en dàar weer voor hebben we de eerste president: C.T. Russell. De president is lange tijd ook het hoofd geweest van de religieuze corporatie (toen er nog geen roulatie bestond in het besturend lichaam). Op dit ogenblik is hij dus niet noodzakelijk het hoofd van het besturend lichaam (tenzij hij door de roulatie tevens de voorzitter wordt). Toch blijft de president veel invloed hebben op Jehovah's getuigen in het algemeen. Je kan het vergelijken met een koning in een constitutionele monarchie: weinig directe macht meer, maar toch veel invloed naar buitenuit. Alle leden in de gebouwen van het hoofdkantoor én de bijkantoren, worden “bethelfamilie” genoemd. Deze term is van toepassing op zowel de kleinste werkers als de topleiders. Deze term “bethel” verleent niemand enige betekenis in het machtsapparaat. De enige machthebbers zijn de “beleidvolle slaaf”, uitgedrukt in het “besturend lichaam”.

2) Onder de top in Brooklyn (besturend lichaam) heb je het landelijke “bijkantoor” van het wachttorengenootschap. Zo'n bijkantoor bevat een aantal (in België = 3) “vertegenwoordigers van het besturend lichaam”. Eén van hen is voorzitter en hij rouleert jaarlijks. Dezen zijn de machtigen van het land voor alle aldaar wonende Jehovah's getuigen.

3) Onder het bestuur van het land, heb je enkele “districtopzieners”. In België zijn er twee districtopzieners voor elk hun district: het Nederlandstalige en het Franstalige district. Deze opziener leidt ook een jaarlijkse “districtsvergadering”, ook “congres” genaamd.

4) De kringdienaar of kringopziener. Deze leidt een kring van gemeenten. Elk district heeft een aantal “kringen” en een kring is de verzamelnaam van een aantal gemeenten van Jehovah's getuigen. De kringopziener staat aan het hoofd van alle gemeenten van zijn kring. Hij leidt jaarlijks twee “kringvergaderingen”, die plaatsvinden in (meestal) een eigen kringhal. De kringopziener reist voortdurend zijn gemeenten af en blijft er telkens een week logeren.

5) De ouderlingen van de plaatselijke gemeenten. Zij worden ook wel “opzieners” genoemd. Vroeger had je slechts één “gemeentedienaar”, met onder hem een assistent, maar sinds 1972 heeft elke gemeente een “lichaam van ouderlingen”. Zij worden voorgezeten door een “presiderend opziener” die elk jaar rouleert. Sommigen van deze ouderlingen (de meest ervarenen) vormen ook het “rechterlijk comité”. Dat zijn dan drie uitgekozen ouderlingen die de rechtspraak voeren over “zondaars”. De individuele ouderlingen nemen ook nog de volgende functies waar:

- gemeenteboekstudieleider
- velddienstopziener
- secretaris
- presiderend opziener
- theocratische school opziener
- wachttorenstudieleider

- openbare spreker

Elk jaar wordt nagegaan welke ouderlingen één of meer van deze taken op zich nemen. De secretaris is echter permanent. De andere taken kunnen jaarlijks rouleren. De ouderlingen worden gekozen door het reeds bestaande lichaam van ouderlingen, tezamen met de kringopziener. Het bijkantoor neemt echter de finale beslissing zodat eigenlijk het bijkantoor aanstelt (en ook uit het ambt ontzet).

6) De “dienaren in de bediening” (diakenen). Dezen staan de ouderlingen bij op voornamelijk administratief gebied. Ze worden meestal kortweg “dienaar” genoemd. De velddienstopziener (ouderling) beschikt over een gebiedsdienaar (dienaar) en ook nog een lectuurdienaar (dienaar). De secretaris (ouderling) beschikt over een comptabiliteitsdienaar (dienaar), enz.. Geschikte dienaren kunnen de ouderlingen ook bijstaan in het onderwijzingswerk vanaf het podium. Dit geldt dan vooral diegenen die in aanmerking kunnen komen voor het ouderlingschap. Tegenwoordig is de tendens dat er zoveel mogelijk dienaren worden ingeschakeld bij het podium-onderwijs.

Hier is dan de hiërarchische ladder ten einde. Rest ons nu nog te spreken over degenen die ONDER deze machtsstructuur staan. Dat zijn dan de “pioniers”, “speciale pioniers”, “hulppioniers” en de grote massa “gewone verkondigers”. Wanneer iemand zich méér gaat toeleggen op het predikingswerk, dan wordt hij/zij pionier. Naar gelang men meer of minder kan presteren wordt men een van de drie typen pioniers. Iedereen moet echter streven naar het pionierschap! Dat geldt ook voor ouderlingen en dienaren. De kringopziener en zijn vrouw zijn altijd pionier. Pioniers hebben meer aanzien, maar een dienaar heeft op zich meer autoriteit in de gemeente dan een pionier-zonder-ambt.

Nog wat bijkomende gegevens

Er is sinds 1972 geen minimum-quotum meer gesteld aan de gewone verkondigers. Vanaf die tijd moeten zij God dienen met “gehele ziel”: dat is alles op alles zetten. Wanneer je vroeger 10 uren predikte, met bepaalde lectuurverspreiding, kon je je veilig wanen. Nu is dat dus gedaan: iedereen moet ernaar streven om te pionieren. Dat is het onafgebroken thema van de wekelijkse “dienstvergadering”. Elke week wordt je een uur lang geprest om te pionieren. Alle mogelijke systemen om maar tijd vrij te maken worden daar besproken.

Wekelijks zet iedereen zijn predikingsprestaties neer op een “velddienst-rapportje”. De velddienst-opziener of zijn assistenten (dienaren) zullen bij iedereen navraag doen om het rapportje in te leveren. Deze velddienst-opziener houdt van ieder een “verkondigerskaart” bij waarop hij alle gegevens van dat “rapportje” invult, maar ook het bijkantoor (“het genootschap”) wordt een totaal opgestuurd van de gegevens op de rapportjes. Bij verhuizing gaat ieders persoonlijke verkondigerskaart naar de ouderlingen van hun volgende gemeente. Deze kaart is de zogenoemde “barometer van je geestelijke leven”. Iedereen wordt voortdurend gewikt en gewogen op basis van zijn prestaties, uitgedrukt op die verkondigerskaart. Officieel kunnen verkondigers wel inzage krijgen van deze kaart, maar dat wordt niet gepropageerd en de meesten weten dan ook niet dat dit kan.

De pioniers hebben echter nog steeds een quotum:

- **speciale pioniers:** vroeger 150 uur per maand; nu is dat 1200 uur per jaar (zo kunnen in bepaalde maanden minder gepresteerd worden, maar in andere wat meer).
- **gewone pioniers:** vroeger 100 uur per maand; nu 1000 uur per jaar.
- **hulppioniers:** vroeger 75 uur per maand; nu 60 uur per maand. Vroeger werden zij “tijdelijk pionier” genoemd.

Gelieve hier goed te beseffen dat de tijd van en naar het predikingsgebied (“veld”) niet mag meegeteld worden in de uren velddienst die je presteert!

ALLE lectuur wordt gedrukt op eigen drukkerijen. De lectuur bestaat uit het volgende: bijbels (voornamelijk de “Nieuwe Wereldvertaling” maar ook “The Bible in Living English”, “King James”, “American Standard Version”, “Kingdom Interlinear...”, “Diaglott” - de meeste verwezenlijkt met afgekochte drukplaten en gedrukt vóór het ontstaan van de N.W.); verder boeken en brochures,

traktaten en strooibiljetten, en niet te vergeten het gezaghebbende tijdschrift “De Wachttore” en het zusterijdschrift “Ontwaakt!”.

De velddienststopziener is verantwoordelijk voor het efficiënt afwerken van de “gebieden”. Van elke stad of elk dorp zijn er per gebied (gedeelte ervan) landkaartjes gemaakt om elk gebied doeltreffend te kunnen afwerken. Geen enkel huis mag immers overgeslagen worden! Alle afwezigen worden genoteerd en de geïnteresseerden nabezocht, op grond van de gegevens die ingevuld werden op een “van-huis-tot-huis-rapportje”. Zo’n rapportje herinnert de verkondiger aan wat hij heeft verspreid (verkocht) en besproken bij een genoteerd huisnummer.

Wanneer men in de velddienst (prediking van huis tot huis) uittrekt, dan wordt er ingedeeld in kleine groepjes. De ouderling die op die dag de leiding waarneemt zal bepalen welke dienaar of ouderling de leiding mag hebben over zo’n groepje. Elk groepje krijgt een gebiedstoewijzing (of een gedeelte ervan) en de leider van zo’n groepje zal met behulp van een gebiedskaartje de verkondigers toelichten hoe zij moeten gaan (welke blokken en huizenrijen). Het gebiedsgedeelte dat die dag wordt afgewerkt, zal gemeld worden bij de velddienststopziener of zijn assistent. Deze houdt alles bij op een invulkaart, waarbij een overzicht duidelijk wordt van het periodiek afwerken der gebieden. Tenminste één keer per jaar moet het hele gemeente-gebied “afgewerkt” worden. Een gemeente die dat niet kan presteren is te laken. Het hele land is ingedeeld in gebieden per gemeente van Jehovah’s getuigen en zo moet het HELE land elk jaar volledig afgewerkt zijn. Vele gemeenten slagen erin om het hun toegewezen gebied verscheidene malen af te werken.